

Ο Άγιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης: Δοξαστικό των Αίνων

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

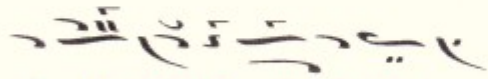
Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν τῆς ἐορτῆς τοῦ
Ἁγίου Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου.

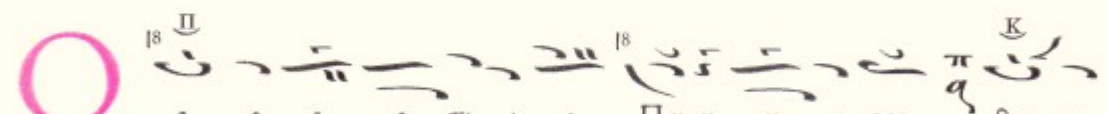
Ἐτονίσθη παρ' ἐμοῦ,
Γρηγορίου Ἀναστασίου τοῦ παπᾶ-Γεωργίου,
τῆ Κυριακῆ, 1η τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ 2013.

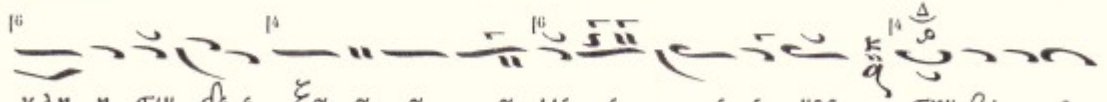
Ἦχος Ἁ Πα ρ

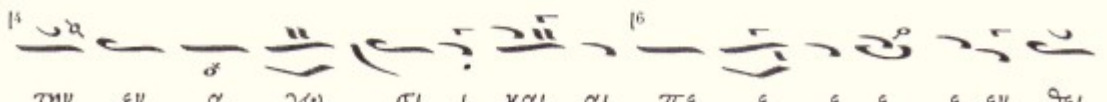
ὁ μονοφωνάρης δοξάζει:
Δο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι

ω ω και α γι ι ι ι ι ω ω Πνε ε ε

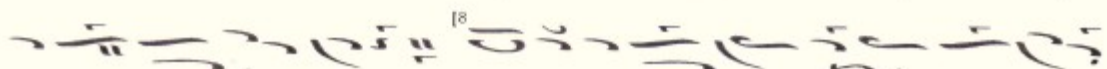

ε ευ μα α α α τι

ο ο ο ο σι ι ε Πα α α α τερ θει αν

κλη η σιν δε ε ξα α α α με ε ε ε νος σην βι ο

την εν α γω σι ι και αι πε ε ε ε εν θει

η η νυ σας ο ρω ω ω ων προς πα τρι

Δοξαστικό των Αίνων της εορτής του Αγίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου
Ψάλλουν οι μοναχές της Ιεράς Μονής Παντοκράτορος ΤΑΩ Πεντέλης.

Στα πλαίσια της Αγρυπνίας που έλαβε χώρα στην Ιερά Μονή προς τιμήν του Αγίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου, καθώς και από το γεγονός ότι ο «Γέροντας», Άγιος Πορφύριος διετέλεσε πνευματικός της αδελφότητας της Ιεράς Μονής Παντοκράτορος Ταώ, και αποκάλυψε πολλά γεγονότα από τη ζωή και το μαρτύριο των 179 Αγίων Πατέρων, παραθέτουμε το κάτωθι αφιέρωμα.

Ο όσιος Γέρων Πορφύριος, κατά κόσμον Ευάγγελος Μπαϊρακτάρης, γεννήθηκε στις 7 Φεβρουαρίου 1906 μ.Χ., στην Εύβοια, στο χωριό Άγιος Ιωάννης της επαρχίας

Καρυστίας. Οι γονείς του, Λεωνίδα Μπαϊρακτάρης και Ελένη, το γένος Αντωνίου Λάμπρου, ήταν ευσεβείς και φιλόθεοι άνθρωποι. Ο πατέρας του, μάλιστα, ήταν ψάλτης στο χωριό και είχε γνωρίσει προσωπικά τον Άγιο Νεκτάριο. Η οικογένειά του ήταν πολυμελής και οι γονείς, φτωχοί γεωργοί, δυσκολεύονταν να τη συντηρήσουν. Γι' αυτό ο πατέρας υποχρεώθηκε να φύγει στην Αμερική, όπου δούλεψε στην κατασκευή της διώρυγας του Παναμά.

Ο μικρός Ευάγγελος ήταν το τέταρτο παιδί της οικογένειας. Φύλαγε πρόβατα στο βουνό και είχε παρακολουθήσει μόνο την πρώτη τάξη του δημοτικού, όταν αναγκάστηκε και αυτός λόγω της μεγάλης φτώχειας να πάει στη Χαλκίδα για να δουλέψει. Ήταν μόλις επτά χρονών. Εργάστηκε δύο τρία χρόνια σ' ένα κατάστημα. Μετά πήγε στον Πειραιά, όπου δούλεψε δύο χρόνια στο παντοπωλείο ενός συγγενούς.

Στα δώδεκά του χρόνια έφυγε κρυφά για το Άγιον Όρος, με τον πόθο να μιμηθεί τον Άγιο Ιωάννη τον Καλυβίτη, τον οποίο είχε ιδιαίτερα αγαπήσει, όταν παλαιότερα είχε διαβάσει το βίο του. Η χάρις του Θεού τον οδήγησε στην καλύβη του Αγίου Γεωργίου Κausοκαλυβίων και στην υποταγή δύο Γερόντων, του Παντελεήμονος, ο οποίος ήταν και πνευματικός, και του Ιωαννικίου, αδελφών κατά σάρκα. Αφοσιώθηκε στους δύο Γέροντες, που κατά κοινή ομολογία ήταν ιδιαίτερα αυστηροί, με μεγάλη αγάπη και με πνεύμα απόλυτης υπακοής.

Έγινε μοναχός σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών και πήρε το όνομα Νικήτας. Μετά από δύο χρόνια έγινε μεγαλόσχημος. Λίγο αργότερα ο Θεός του δώρισε το διορατικό χάρισμα.

Στα δεκαεννέα του χρόνια ο Γέροντας αρρώστησε πολύ σοβαρά, γεγονός που τον ανάγκασε να εγκαταλείψει οριστικά το Άγιον Όρος. Επέστρεψε τότε στην Εύβοια, όπου εγκαταβίωσε στη Μονή του Αγίου Χαραλάμπους Λευκών. Ένα χρόνο αργότερα, το έτος 1926 μ.Χ., σε ηλικία είκοσι ετών, χειροτονήθηκε ιερέας στον Άγιο Χαραλάμπο Κύμης από τον Πορφύριο Γ' , Αρχιεπίσκοπο Σινά, ο οποίος του έδωσε το όνομα Πορφύριος. Στα είκοσι δύο του έγινε πνευματικός-εξομολόγος και λίγο αργότερα αρχιμανδρίτης. Για ένα διάστημα εργάστηκε ως εφημέριος στους Τσακαίους, χωριό της Εύβοιας.

Στην Εύβοια, στην Ιερά Μονή Αγίου Χαραλάμπους, έζησε δώδεκα χρόνια, διακονώντας τους ανθρώπους ως πνευματικός και εξολόγος, και τρία χρόνια στην Άνω Βάθεια, στην εγκαταλελειμμένη Μονή του Αγίου Νικολάου.

Το 1940 μ.Χ., παραμονές του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ο Γέροντας Πορφύριος εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, όπου ανέλαβε καθήκοντα εφημερίου και πνευματικού

στην Πολυκλινική Αθηνών. Όπως ο ίδιος έλεγε, έζησε εκεί τριάντα τρία χρόνια σαν μία μέρα, ασκώντας ακαταπόνητα το πνευματικό έργο και ανακουφίζοντας τον πόνο και την ασθένεια των ανθρώπων.

Από το 1955 μ.Χ. είχε εγκατασταθεί στα Καλλίσια, όπου είχε μισθώσει από την Ιερά Μονή Πεντέλης το εκεί ευρισκόμενο μονύδριο του Αγίου Νικολάου με την αγροτική περιοχή που το περιέβαλλε, την οποία καλλιεργούσε με μεγάλη επιμέλεια. Εδώ, παράλληλα εξασκούσε το πλούσιο πνευματικό του έργο.

Το καλοκαίρι του 1979 μ.Χ., εγκαταστάθηκε στο Μήλεσι με το όνειρο να χτίσει μοναστήρι. Εκεί ζούσε στην αρχή σε ένα τροχόσπιτο κάτω από ιδιαίτερα αντίξοες συνθήκες και μετά σε ένα απέριττο κελλάκι από τσιμεντόλιθους, όπου και υπέμενε αγόγγυστα τις πολλές δοκιμασίες της υγείας του. Το 1984 μ.Χ. μεταφέρθηκε σε κτίσμα του υπό ανέγερση μοναστηριού, για την ολοκλήρωση του οποίου ο Γέροντας, παρόλο που ήταν πολύ άρρωστος και τυφλός, εργαζόταν ακατάπαυστα και ακαταπόνητα. Με τη θεμελίωση του Καθολικού της Μονής Μεταμορφώσεως, στις 26 Φεβρουαρίου 1990 μ.Χ., αξιώθηκε να δει το όνειρό του να γίνεται πραγματικότητα.

Τα τελευταία χρόνια της επίγειας ζωής του άρχισε να προετοιμάζεται για την κοίμησή του. Επιθυμούσε να αποσυρθεί στο Άγιον Όρος, στα αγαπημένα του Καυσοκαλύβια, όπου μυστικά και αθόρυβα, όπως έζησε, θα έδιδε την ψυχή του στο Νυμφίο της. Πολλές φορές τον άκουσαν να λέει: «Επιδιώκω και τώρα που εγήρασα να πάω και να πεθάνω εκεί πάνω».

Πράγματι, τον Ιούνιο του 1991 μ.Χ., προαισθανόμενος το τέλος του, και μη θέλοντας να κηδευθεί με τιμές, αναχώρησε για το καλύβι του Αγίου Γεωργίου στα Καυσοκαλύβια του Αγίου Όρους, όπου είχε καρεί μοναχός πριν από περίπου 70 χρόνια και στις 4:31' το πρωί της 2ας Δεκεμβρίου 1991 μ.Χ. παρέδωσε το πνεύμα στον Κύριο, που τόσο αγάπησε στη ζωή του.

Τα τελευταία λόγια που ακούστηκαν από το στόμα του ήταν από την αρχιερατική προσευχή του Κυρίου, αυτά που τόσο αγαπούσε και πολύ συχνά επαναλάμβανε: «Ίνα ὦσιν ἔν».

Στην αγιοκατάταξη του Γέροντος Πορφυρίου προχώρησε η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, κατά την συνεδρίαση της 27ης Νοεμβρίου 2013 μ.Χ., υπό τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο.

Η εορτή του Αγίου είναι σταθερή στις 2 Δεκεμβρίου εκάστου έτους.

(πηγή κειμένου: Ορθόδοξος Συναξαριστής)

Ἀπολυτίκιον του Αγίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου

Ψάλλουν οι μοναχές της Ιεράς Μονής

(Απόσπασμα από την Αγρυπνία προς τιμήν του Αγίου)

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Εὐβοίας τὸν γόνον, Οἰκουμένης ἀγλαΐσμα, τῆς Θεολογίας τὸν μύστην καὶ Χριστοῦ φίλον γνήσιον, Πορφύριον τιμήσωμεν πιστοί, τὸν πλήρη χαρισμάτων ἐκ παιδός. Δαιμονῶντας γὰρ λυτροῦται καὶ ἀσθενεῖς, ἰᾶται πίστει κράζοντας· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ ἀγιάσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δοξαστικό των Αίνων της εορτής του Αγίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου

Ψάλλουν οι μοναχές της Ιεράς Μονής

(Απόσπασμα από την Αγρυπνία προς τιμήν του Αγίου)

Πηγές: apantaortodoxias.blogspot.gr - pantokratoros-tao.gr